

Sygn. akt I C 830/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 28 listopada 2013 roku.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Zdrzałka-Szymańska

Protokolant: Alicja Ziomek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 listopada 2013 roku we W.

sprawy z powództwa Gminy W.

przeciwko A. D.

o zapłatę

Oddała powództwo.

UZASADNIENIE

Gmina W. wniosła pozew przeciwko pozwanej A. D. o zapłatę kwoty 122,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 23.04.2011 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że w pozwana w dniu 08.04.2011 r. podróżowała tramwajem linii nr (...) nie posiadając ważnego biletu na przejazd. Żądana kwota jest zgodna z Uchwałą nr XXI/682/08 Rady Miejskiej W. z dnia 15 maja 2008 r. w sprawie zmiany uchwały nr VIII/275/99 Rady Miejskiej W. w sprawie zasad odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego- zasady odpłatności za przejazdy środkami komunikacji zbiorowej organizowanej przez Gminę W. (Dz. Urz. Woj. (...) z 10.06.2008r. Nr 158, poz. 1831). Pomimo wezwania do zapłaty, pozwana nie uiściła dochodzonej kwoty.

W dniu 27.04.2012 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu (sygn. akt VI Nc-e 405887/12) .

Pozwana A. D. złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym zaskarżyła nakaz zapłaty w całości.

Postanowieniem z dnia 11.03.2013 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków.

W piśmie procesowym z dnia 06.11.2013 r. pozwana podniosła, że w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku T. G. w sprawie o sygn. akt KM 334/13 uiściła w dwóch ratach w dniu 01.03.2013 r. i w dniu 05.02.2013 r. należność dochodzoną pozewem wraz odsetkami, kosztami postępowania sądowego i egzekucyjnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08.04.2011 r. pozwana A. D. podróżowała tramwajem linii nr (...) nie uiszczając opłaty zgodnej z taryfą opłat za usługi przewozowe transportu zbiorowego organizowanego przez Gminę W., co zostało ujawnione w wyniku kontroli przeprowadzonej ok. godz. 20:55 przy ul. (...).

W dniu zdarzenia pozwana została wezwana przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. do zapłaty kwoty 122,40 zł, obejmującej należność przewozową w kwocie 2,40 zł oraz opłatę dodatkową w kwocie 120 zł. Pozwana odebrała wezwanie w tym samym dniu.

dowód: wezwanie do zapłaty nr (...), k. 46a;

Pismem z dnia 30.05.2011 r. Miejskie Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W., działające w imieniu Gminy W., ponownie wezwało pozwaną do zapłaty kwoty 122,40 zł. Wpłaty należało dokonać w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania. Spółka wskazała, iż w razie niedokonania wpłaty w terminie, działając w imieniu Gminy W. skieruje sprawę na drogę postępowania sądowego.

dowód: przesądowe wezwanie do zapłaty z dnia 30.05.2011 r. wraz z potwierdzeniem nadania, k. 61-62;

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku T. G. na podstawie tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty z dnia 27.04.2012 r., sygn. akt VI Nc-e 405887/12, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 08.08.2012 r. w dniu 14.01.2013 r. zajął wierzytelności dłużniczki na kwotę 625,46 zł.

dowód: pismo komornika z dnia 14.01.2013 r., k. 76;

Pozwana w dniu 05.02.2013 r. przekazała na konto Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku T. G. kwotę 400,00 zł., a w dniu 01.03.2013 r. kwotę 263,34 zł.

dowód: dowody wpłaty, k. 78-79;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 774 k.c. przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. W myśl art. 775 k.c. przepisy tytułu niniejszego stosuje się do przewozu w zakresie poszczególnych rodzajów transportu tylko o tyle, o ile przewóz ten nie jest uregulowany odrębnymi przepisami.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. prawo przewozowe umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. Na bilecie, o którym mowa w ust. 1, umieszcza się:

- 1) nazwę przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego,
- 2) relację lub strefę przejazdu,
- 3) wysokość należności za przejazd,
- 4) zakres uprawnień pasażera do ulgowego przejazdu.

Stosownie do regulacji art. 33a 1 i 3 przywołanej ustawy przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona, legitymując się identyfikatorem umieszczonym w widocznym miejscu, może dokonywać kontroli dokumentów przewozu osób lub bagażu. W razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba

przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty. Na mocy art. 34a prawa przewozowego rada gminy upoważniona jest do wydawania przepisów ustalających wysokość opłat dodatkowych pobieranych w razie braku odpowiedniego dokumentu przewozu.

W § 8 załącznika do uchwały nr XXI/682/08 Rady Miejskiej W. z dnia 15 maja 2008 r. w sprawie zmiany uchwały nr VIII/275/99 Rady Miejskiej W. w sprawie zasad odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego przewidziano, że w razie stwierdzenia braku ważnego biletu na przejazd osoby lub przewóz bagażu pasażer jest zobowiązany do uiszczenia należności przewozowych oraz opłaty dodatkowej. Opłatę dodatkową ustalono w wysokości 50-krotności ceny biletu jednorazowego pełnego, stosowanego na liniach normalnych w granicach miasta, tj. 120 zł - gdy płatność opłaty dodatkowej następuje w terminie powyżej 7 dni.

Zgodnie z ogólną regułą z art. 6 k.c. i w myśl art. 232 k.p.c., który odpowiada temu przepisowi na gruncie prawa procesowego, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Wskazana zasada oznacza, że pozwana wnosząc sprzeciw od nakazu zapłaty powinna udowodnić okoliczności, które zwalniają ją z obowiązku zapłaty kwoty wynikającej z zawartej umowy przewozu, czyli udowodnić fakty, które w jej ocenie świadczą o bezzasadności powództwa. Udowodnienie faktów może nastąpić przy pomocy wszelkich środków dowodowych przewidzianych przez kodeks postępowania cywilnego.

W sprzeciwie wniesionym w związku z wydaniem nakazu zapłaty pozwana nie podniosła żadnych okoliczności, które skutkowałyby wyłączeniem obowiązku zapłaty kwoty dochodzonej pozwem. Co więcej z przedłożonych dowodów w postaci pisma Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku T. G. z dnia 14.01.2013 r. w przedmiocie zajęcia wierzytelności pozwanej, oraz dowodów wpłaty z dnia 01.03.2013 r., i 05.02.2013 r. jednoznacznie wynika, iż dochodzone w niniejszym postępowaniu świadczenie zostało w całości spełnione. Żądana kwota wraz z odsetkami, kosztami procesu, oraz kosztami postępowania egzekucyjnego została w dwóch ratach przekazana na konto Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku T. G..

Z powyższego wynika, iż roszczenie strony powodowej zostało w całości zaspokojone, zatem brak było podstaw do uwzględnienia żądania strony powodowej w jej pierwotnym kształcie, co musiało skutkować oddaleniem powództwa.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.